

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

สรุปความสัมพันธ์ของบทที่ 4-5-6

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
ปัจจัยทางด้านการเมืองการปกครอง ด้านการปฏิรูปทางศาสนา ในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งมี พ.ร.บ. การปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. 121 (พ.ศ. 2446) อาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีการปฏิรูปทางศาสนา ได้ส่งผลให้ชาวไทยใหญ่ในชุมชนเมืองเชียงใหม่ซึ่งอยู่ใกล้กับศูนย์กลางอำนาจการปกครองท้องถิ่นจำต้องประนีประนอมทางอุดมการณ์ต่ออำนาจรัฐที่เน้นความสำคัญของความเชื่อและประเพณีทางพุทธศาสนามากกว่าจารีตประเพณีท้องถิ่นที่ไม่สอดคล้องกับจารีตจากส่วนกลาง ปัจจุบันความเชื่อทางผีจึงกลายเป็นเพียงส่วนเสริมบทบาทประเพณีของพุทธศาสนาไป	1. การลดทอนความเชื่อเรื่องผีในหมู่บ้านชาวไทยใหญ่ในสังคมเมือง 1.1 การเมืองการปกครองแบบใหม่เป็นระยะเวลาของการสถาปนาพุทธศาสนา และเบียดขับพื้นที่ของผี 1.2 ประเพณีตลอดจนความเชื่อทางผีของคนเมืองและคนไทใหญ่ในสังคมเมืองต่างก็ถูกลดบทบาทลง	

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
ปัจจัยทางด้านการเมืองการปกครอง ด้านการปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งเริ่มในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นต้นมาซึ่งได้มีการเปลี่ยนชื่อกระทรวงธรรมการเป็นกระทรวงศึกษาธิการ อันเป็นสัญลักษณ์ว่า การศึกษาได้กลายเป็นเรื่องของรัฐแต่ผู้มีอำนาจของวัดอีกต่อไป จนในที่สุดวัดที่เหลือแต่บาทบาททางด้านธรรมะและพิธีกรรมเท่านั้น วัดจึงแยกห่างจากชุมชนมากขึ้น ทั้งในสังคมเมืองและชายขอบ	1. การลดทอนความเชื่อเรื่องผีในหมู่ชาวไทยใหญ่ในสังคมเมืองและชายขอบ 1.1 การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาในท้องถิ่นต่าง ๆ ของสังคมไทยทำให้วัดแยกจากชุมชน 1.2 ระบบการศึกษาสมัยใหม่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทางความหมายของประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อในประเพณีโดยอ้างลงการแทนที่บทบาทการศึกษาภายในวัดทำให้แก่นความหมายของประเพณีเปลี่ยนไป การศึกษานั้นเป็นหน้าที่ของโรงเรียน ส่วนการบวชเพื่อศึกษาพระธรรมกลายเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งของชีวิต และสืบสานตามประเพณีเท่านั้น 1.3 ระบบการศึกษาสมัยใหม่ทำให้ความเชื่อทางผีของชาวไทยใหญ่ลดลง เพราะเมื่อการศึกษาความเชื่อของชาวไทยใหญ่สูงขึ้นก็เชื่อในหลักเหตุผล	

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
ปัจจัยทางด้านการเมืองการปกครอง ด้านแผนนโยบายพัฒนาการท่องเที่ยว นับตั้งแต่การดำเนินตามแผนนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ในสังคมเมืองเชียงใหม่มีความเจริญทางภาคธุรกิจและการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานรัฐจึงนำเอา “วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์” มาเป็นจุดขายหรือเป็นสินค้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดการรื้อฟื้นประเพณีพิธีกรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ รวมถึงกลุ่มชาวไทยใหญ่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว	1. การปรับเปลี่ยนระยะเวลาในการจัดประเพณีพิธีกรรมในสังคมเมือง 1.1 งานบอยส่งของของวัดป่าเป้าถูกบันทึกลงในปฏิทินการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ และระบุให้จัดในวันที่ 4-6 เม.ย. ของทุกปี 1.2 วัดต่าง ๆ ต่างพากันจัดงานปอยลำคัยของไทใหญ่ตามกันมา 2. การปรับเปลี่ยนบทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดประเพณีพิธีกรรม ในสังคมเมือง บทบาทของผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานประเพณีลำคัยของวัดไทใหญ่ในสังคมเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลจากหน่วยงานของภาครัฐที่ให้ความสำคัญด้านการท่องเที่ยว เนื่องด้วยในบริบทของสังคมเมือง	1. การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ใหม่ในการเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยโดยผ่านทางประเพณีพิธีกรรม ในสังคมเมือง นอกจากการใช้สื่อสัญลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ เช่น ด้านงานเจ้าเสือขานฟ้า และตำนานสมเด็จพระนเรศวรในการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์กับชาวไทยแล้ว ชาวไทใหญ่ยังนำเอาสื่อสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม (เช่น ศาสนา สถาปัตยกรรม) มาใช้ในพื้นที่ประเพณีพิธีกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าความเป็นไทยและไทใหญ่นั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งนับว่าเป็นการปรับอัตลักษณ์ใหม่โดยการ

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
	เสียงโหม่งเป็นพื้นที่แห่งการท่องเที่ยว และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดงานประเพณี	เชื่อมโยงประวัติศาสตร์รวมถึงวัฒนธรรมให้เข้ากับความเป็นไทย โดยใช้พื้นที่งานบุญประเพณีและความเชื่อทางพุทธในการเป็นเวทีแสดงออกถึงสายสัมพันธ์ดังกล่าว เช่น การนำพระบรมฉายาลักษณ์และธงชาติไทยเข้ามาประกอบในขบวนงานบอยต่าง ๆ 2. การผลิตซ้ำ สร้างใหม่ หรือฟื้นฟูทางประเพณีเพื่อนำเสนออัตลักษณ์และเรียกร้องทางชาติพันธุ์ (ท่ามกลางกระแสการท่องเที่ยวในสังคมเมือง) การที่หน่วยงานรัฐมองว่าวัฒนธรรมของชนชาติพันธุ์เป็นสิ่งที่ขายได้จึงทำให้เกิดการรื้อฟื้นประเพณีได้ต่าง ๆ ขึ้นมาอย่างกว้างขวาง งานบุญของวัดไทใหญ่ใน

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
		สังคมเมืองจึงกลายเป็น "พื้นที่ประเพณี ประติสฐ์" ภายใต "ทุน" จากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว อีกทั้ง การรื้อฟื้นและสร้างใหม่ทางประเพณีขึ้นมาก็ยังมี ส่วนเชื่อมโยงกับอดีตและเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ เมื่อมีการรื้อฟื้นและประติสฐ์สร้างทางประเพณี ชาวไทใหญ่ จึงให้ประวัติศาสตร์และการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมในการสร้างสำนึกร่วมกัน ซึ่งนำไปสู่การใช้พื้นที่ทางประเพณีเป็นสื่อในการนำเสนออัตลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับความ เป็นไทยตั้งนั้นการจัดประเพณีพิธีกรรมของชาวไทยใหญ่ในปัจจุบัน จึงทำให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นมา กล่าวคือ มิได้มุ่งจัดเพื่อสืบทอดทางวัฒนธรรมด้านเดียวตั้งแต่

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
		ก่อน แต่จัดเพื่อนำเสนอและเรียกร้องทางชาติพันธุ์ ทั้งนี้เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าและยอมรับในการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกัน (ในแง่ประเพณีเปรียบเสมือนเครื่องมือในการต่อรองเชิงอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่) 3. วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์กลายเป็นสินค้า ในสังคมเมือง หน่วยงานของรัฐบาลเอา “วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์” มาเป็นจุดขาย เรื่องราวทางประเพณีพิธีกรรม ศิลปะการแสดง และความเชื่อจึงถูกนำมาผลิตซ้ำและปรับเปลี่ยนให้ดึงดูดความสนใจจากผู้ร่วมงาน นอกจากนี้แล้วในพื้นที่งานบุญ ผลิตภัณฑ์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่ก็เป็นสิ่งที่ถูกนำมาขายได้เช่นกัน

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
ปัจจัยทางด้านความทันสมัยและเทคโนโลยี ความทันสมัย ทำให้กระแสบริโภคนิยมได้แพร่กระจายสู่ทั่วทุกภูมิภาคอย่างรวดเร็ว อีกทั้งความทันสมัยยังทำให้เกิดปรากฏการณ์ดีดเทคโนโยยี ไม่ว่าจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งสื่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตและวิถีชีวิตที่ให้คุณค่าต่อความเชื่อและประเพณีดั้งเดิมลดลง ซึ่งปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นทั้งในสังคมเมืองและชนบท	1. การลดทอนความเชื่อเรื่องผีในหมู่ชาวไทยใหญ่ในสังคมเมืองและชายขอบ 1.1 ประเพณี-ความเชื่อทางพุทธศาสนาและผีถูกลดบทบาทลง 1.2 คนรุ่นใหม่เห็นห่างจากศาสนาและความเชื่อต่าง ๆ ตลอดจนเข้าร่วมงานประเพณีต่าง ๆ ของทางวัดน้อยลง	สรุป ปัจจุบันวัดไทใหญ่ในสังคมเมืองจึงกลายเป็นพื้นที่ทั้งในส่วนของ การแสดงออกทาง อัตลักษณ์ และการซื้อขายผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ชาตัพันธ์ไทใหญ่
ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสิทธิบริโภคนิยม สภาวะทางเศรษฐกิจทุนนิยมในปัจจุบันทำให้ผู้คนต่างต้องดิ้นรนประกอบอาชีพการงานและย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยกันมากขึ้น ผู้คนจึงต่างหันไปให้ความสำคัญกับการทำมาหากินมากกว่าการเข้า	1. การลดทอนประเพณีพิธีกรรมในรอบปีของไต 1.1 ผู้คนต่างดิ้นรนประกอบอาชีพและย้ายถิ่นฐานที่อยู่อาศัยกันมากขึ้น ผู้คนต่างหันมาให้ ความสำคัญกับวัตถุนิยมมากกว่าการเข้าวัด	1. วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์กลายเป็นสินค้า ในสังคมเมืองวัดกลายเป็นตลาด ส่วนบุญและพิธีกรรมต่าง ๆ

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและ ความเชื่อของชาวไทใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทใหญ่
วัดทำบุญและร่วมงานประเพณีของทางวัด นอกจากนี้แล้ว ลัทธิบริណิคมก็มีส่วนทำให้ผู้คนต่างหันมาให้ความสำคัญกับวัดถุกภายนอกมากกว่าการเข้าวัดทำบุญ ซึ่งปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นทั้งในสังคมเมืองและชายขอบ	ทำบุญ คนมาทำบุญและร่วมงานประเพณีของทางวัดเริ่มลดลง โดยเฉพาะการทำบุญในวันพระ 1-2 ประเพณีบางอย่างไร้คนสืบทอด และกำลังจะหายไปจากชุมชน ในสังคมเมือง ปัจจุบันมีประเพณีที่จัดเพียงบางปี ได้แก่ ประเพณีแห่นั้หัวคืล ส่วนประเพณีที่ถูกลดทอนลงไป ได้แก่ ประเพณีถวายข้าวหยา้, ประเพณีเลี้ยงผีเจ้าเมือง, ประเพณีถวายทานต้นเกียะหรือการถวายไฟให้ทางวัดในเดือน 12 ไต ในสังคมชายขอบนั้น ประเพณีที่จัดเป็นเพียงบางปีได้แก่ ประเพณีปอยแค้ ในส่วนประเพณีที่ถูกลดทอนลงไปแล้วได้แก่ ปอยซอนน้ำพารา	กลายเป็นสินค้า วัฒนธรรมประเพณีถูกแปรเป็นสินค้าของการบริโภค คือ มีไว้เพื่อดูเพื่อเที่ยว 2. การแข่งขันในเชิงพาณิชย์ระหว่างวัดในสังคมเมือง 3. การต่อรองในการรวมมือกันจัดประเพณีพิธีกรรม (เป็นลักษณะจ้างมาก ขึ้น) ในสังคมเมืองและชายขอบ

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่ ปัจจัยทางด้านสังคม (การรวมตัวของผู้คน-ความขัดแย้ง) การรวมตัวของชุมชนมีส่วนสำคัญต่อการจัดงานประเพณี แต่ปัจจุบันเมืองด้วยชาวไทยใหญ่ในสังคมเมืองและสังคมชนบทที่เคยอยู่ภายในชุมชน มีการย้ายถิ่นไปศึกษาและทำงานกันที่อื่นมากขึ้น อีกทั้งปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชนที่เกิดขึ้นไม่ทั่วถึง ปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชนที่เกิดขึ้นไม่ทั่วถึงเป็นปัญหาเรื่องการเช่าที่ดินของวัดป่าเป้า หรือปัญหาเรื่องพฤติกรรมของพระสงฆ์ในวัดนาหวาย ที่ได้ส่งผลให้ผู้คนในชุมชนเข้าวัดทำบุญน้อยลง รวมถึงการไม่ให้ความร่วมมือกับทางวัดในการจัดงานประเพณีพิธีกรรมต่าง ๆ นอกจากนั้นแล้วการเข้ามาของชาวไทยใหญ่กลุ่มใหม่ก็ทำให้เกิดการช่วงชิงพื้นที่ทางวัฒนธรรม และได้ทำให้วัดป่าเป้าและวัดกุเต่ากลายเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมของชาวไทยใหญ่กลุ่ม	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่ 1. การลดทอนประเพณีพิธีกรรมในรอบปีของใดในสังคมเมืองและสังคมชนบท 1.1 งานประเพณีบางอย่างก็เริ่มหายไป 1.2 การเข้าวัดทำบุญลดลง รวมถึงการมีส่วนร่วมกับการวัดในการจัดงานประเพณีต่าง ๆ 1.3 การเข้ามาของชาวไทยใหญ่กลุ่มใหม่ทำให้เกิดการช่วงชิงพื้นที่ทางวัฒนธรรม ทำให้วัดป่าเป้าและวัดกุเต่ามีคนเมืองในพื้นที่มาทำบุญน้อยลง	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่ 1. การขัดแย้งกันระหว่างชาติพันธุ์ไทใหญ่ในสังคมเมืองปัญหาความขัดแย้งที่ปรากฏชัดเจนนี้อาจเกิดจาก ปัญหาความขัดแย้งภายในวัดป่าเป้า สำหรับสาเหตุความขัดแย้งระหว่างวัดกับกรรมการวัด ก็คือ เรื่องการจัดสรรงบประมาณรายได้ของวัดที่ไม่ชัดเจนลงตัว รวมถึงเรื่องรายได้จากการจัดงานต่าง ๆ ในส่วนของของสาเหตุความขัดแย้งระหว่างวัดกับชาวบ้าน ก็คือ ปัญหาเรื่องการเพิ่มค่าเช่าที่ดินของวัดในการอยู่อาศัย ในส่วนสังคมชนบท ปัญหาความขัดแย้งที่เห็นชัดเจนที่สุดก็คือ ปัญหาความขัดแย้งภายในวัดนาหวาย สำหรับสาเหตุ
---	---	--

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณี พิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
ใหม่ในสังคมเมืองในที่สุด		ความขัดแย้งระหว่างวัดกับคณะกรรมการวัดก็คือ เรื่องการจัดสรรงบประมาณรายได้ รวมถึงเงินบริจาคและเงินรายไร ส่วนสาเหตุความขัดแย้งระหว่างวัดกับชาวบ้านก็มีหลายเรื่อง คือ เรื่องการเมืองท้องถิ่น และเรื่องพฤติกรรมของสงฆ์ 2. การแบ่งแยกเครือข่ายระหว่างชาติพันธุ์ไทใหญ่ เนื่องจากวัดการทวดไทใหญ่ในสังคมเมืองมีมติให้ก่อตั้งองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เช่น มูลนิธิ ชุมรุม หรือสมาคม ขึ้นมาภายใต้การดูแลของแต่ละวัด เช่น กรณีสมาคมการศึกษาและวัฒนธรรมไทใหญ่ (วัดปู่ดำ) และมูลนิธิส่งเสริมการศึกษาศิลปวัฒนธรรม (วัดป่าเป้า) ก็มีส่วนทำให้ กลุ่มก่อนของชาวไทยใหญ่ ถูกแบ่งแยก

บทที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรม ความเชื่อ และอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่	บทที่ 5 การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อของชาวไทยใหญ่	บทที่ 6 การปรับเปลี่ยนทางอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่
ปัจจัยทางด้านพื้นที่ การที่วัดไถใหญ่ในสังคมเมืองมีข้อจำกัดทางด้านพื้นที่นั้นก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ทางวัดจัดประเพณีบางอย่างไม่ได้ เช่น ปอยเข้าวาส เนื่องจากไม่มีบริเวณป่าไถ่เลี้ยง อีกทั้งพื้นที่ภายในวัดก็สถานที่คับแคบและมีสิ่งก่อสร้างจำนวนมากภายในวัด	1. การลดทอนประเพณีพิธีกรรมในรอบปีของไถในสังคมเมือง ประเพณีบางอย่างของไทยญูลดทอนและยากที่จะมีการรื้อฟื้นประเพณีนั้น เช่น ปอยเข้าวาส	เครือข่ายกันไป และทำให้เกิดการกระจุกตัวในการช่วยเหลืองานของแต่ละวัด